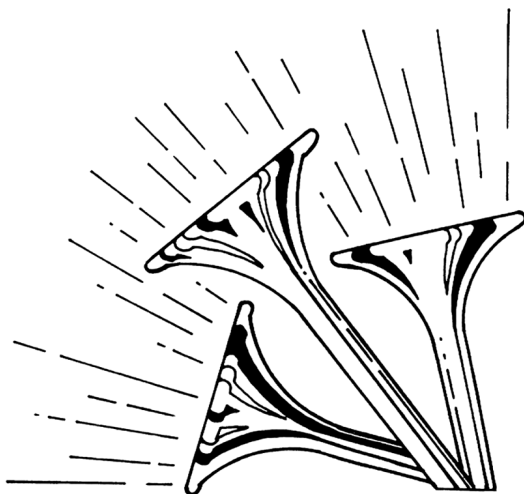

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2023.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

7. siječnja 2023.

Naviještanje velikih istina

“Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!” (Matej 28,18.19)

U apostolsko doba zapadni dio Male Azije bio je poznat kao rimska pokrajina Azija. Prijestolnica Efez bila je veliko trgovačko središte. Luka je bila prepuna brodova, a njezinim ulicama prolazilo je mnoštvo ljudi iz svih krajeva svijeta. Poput Korinta, i Efez je u misionarskom smislu mnogo obećavao.

Židovi koji su u to vrijeme bili raspršeni po svim civiliziranim zemljama očekivali su dolazak Mesije. Kad je propovijedao Ivan Krstitelj, mnogi su ga za svojeg posjeta Jeruzalemu na blagdane išli slušati na obale Jordana. Čuli su kako je Isusa objavio kao Obećanoga i ovu su vijest prenijeli u sve dijelove svijeta. Tako je Providnost pripremila put za djelovanje apostola.

Po dolasku u Efez, Pavao je našao dvanaesticu braće koja su, kao i Apolon, bila učenici Ivana Krstitelja, i kao on stekla neko znanje o Kristovoj misiji. Nisu imala Apolonove sposobnosti, ali su s istom iskrenošću i vjerom nastojala širiti primljenu spoznaju.

Ova braća nisu imala pojma o zadaći Svetog Duha. Kad ih je Pavao upitao jesu li primili Svetog Duha, oni su odgovorili: “Ne, nismo ni čuli da postoji Duh Sveti.” “Kojim ste, onda, krštenjem kršteni?” pitao je Pavao, a oni su odvratili: “Ivanovim krštenjem.”

Na to im je apostol navijestio velike istine koje čine temelj kršćanske nade. Govorio im je o Kristovom životu na Zemlji i kako je umro okrutnom i sramotnom smrću. Govorio im je kako je Gospodar života srušio prepreke groba i ustao kao pobjednik nad smrću. Ponovio je Spasiteljev nalog učenicima: “Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!” (Matej 28,18.19) Govorio im je i o Kristovom obećanju da će poslati Branitelja čijom će silom činiti silne znake i čuda te opisao kako se ovo obećanje slavno ispunilo na Pedeseticu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 177,178)

14. siječnja 2023.

Pripremljeni za misijski rad

**“Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje.”
(Psalam 119,130)**

Braća [u Efezu] slušala su Pavlove riječi s dubokim zanimanjem i zahvalnošću te zadivljenom radošću. Vjerom su prihvatili predivnu istinu o Kristovoj žrtvi pomirnici i primili Ga za svojeg Otkupitelja. Krstili su se u Isusovo ime, a kad Pavao “na njih položi ruke”, bili su kršteni i Svetim Duhom pa su bili osposobljeni da govore i prorokuju jezicima drugih naroda. Tako su bili pripremljeni za misionarski rad u Efezu i okolici, a i da navijeste Evandjelje u Maloj Aziji.

Upravo zato što su gajili ponizan duh i bili poslušni, ovi su ljudi stekli iskustvo koje ih je osposobilo da pođu kao radnici u polje. U njihovom primjeru nalazimo vrlo vrijednu pouku za kršćane. Mnogi gotovo i ne napreduju u svetom životu je su previše zadovoljni sobom da bi postali učenici. Oni se zadovoljavaju površnim poznavanjem Božje riječi i ne žele promijeniti svoju vjeru ili postupke, pa stoga ne ulažu napor da steknu veće svjetlo.

Kad bi Kristovi sljedbenici ozbiljno težili za mudrošću, upoznali bi bogata polja istine koja su im dotad bila potpuno nepoznata. Božanska će ruka voditi onoga tko se potpuno preda Bogu. Takav može biti neobrazovan i naizgled nedarovit, ali ako sa srcem punim ljubavi i povjerenja poslušna svaku objavu Božje volje, njegove će snage biti očišćene, oplemenjene i ojačane i njegove će se sposobnosti uvećati. ...

Danas mnogi nemaju pojma o djelovanju Svetog Duha na srce, kao što je to bilo kod vjernika u Efezu, premda nijedna druga istina nije tako jasno iznesena u Božjoj riječi. Njome su se bavili proroci i apostoli. Sâm je Krist usmjerio našu pozornost na rast biljnog svijeta kao ilustraciju djelovanja svojeg Duha u održavanju duhovnog života. Sok čokota, koji se penje iz korijena, prelazi u loze omogućavajući rast i proizvedeći cvat i plod. Tako i životodavna snaga Svetog Duha koja dolazi od Spasitelja prožima dušu, obnavlja pobude i osjeća je te misli pokorava Božjoj volji osposobljavajući primatelja da donese dragocjeni plod svetih djela. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 178,179)

21. siječnja 2023.

Potpunije razumijevanje Isusove misije

“... Raspravljajući i nastojeći uvjeriti slušatelje u ono što se odnosi na kraljevstvo Božje.” (Djela 19,8)

Začetnik duhovnog života je nevidljiv, a metodu kojom se život daje i održava nemoguće je objasniti snagom ljudske filozofije. No djelovanje Duha uvijek je u skladu s pisanom Riječi. Kao što je u prirodi, tako je i u duhovnom svijetu. Prirodni život u svakom trenutku čuva božanska sila; ali on se ne održava izravnim čudom, već korištenjem blagoslova koji su nam stavljeni nadohvat ruke. Tako i duhovni život održava uporaba sredstava za koja se pobrinula Providnost. Da bi Kristov sljedbenik mogao uzrasti do “čovjeka savršenana, do mjere uzrasta punine Kristove” (Efežanima 4,13 — DF), mora jesti kruh života i piti vodu spasenja. Mora bdjeti, moliti se i raditi i u svemu se držati Božjih uputa danih u Njegovoj Riječi.

U iskustvu ovih židovskih obraćenika nalazimo još jednu pouku. Kad su bili kršteni Ivanovom rukom, oni nisu potpuno razumjeli Isusovu misiju, da će On ponijeti grijeh. Držali su se ozbiljnih zabluda. Ali uz jasnije svjetlo, radosno su prihvatili svojeg Otkupitelja i došlo je do promjene u njihovim obvezama. Primanjem čistije vjere došlo je i do odgovarajuće promjene u njihovom životu. Kao znak ove promjene i priznanja vjere u Krista, oni su se krstili u Isusovo ime.

Prema svojem običaju, Pavao je otpočeo s radom u Efezu propovijedajući u židovskoj sinagogi. Tu je radio tri mjeseca “raspravljajući i nastojeći uvjeriti slušatelje u ono što se odnosi na kraljevstvo Božje”. Isprva je bio lijepo primljen, ali kao u drugim krajevima, ubrzo su mu se počeli ogorčeno protiviti. Neki su “bili okorjeli te odbijali vjeru i ocrnjivali Put pred narodom”. Budući da su ustrajali u odbacivanju Evandjelja, apostol je prestao propovijedati u sinagogi.

Božji Duh je pratio Pavlov rad za njegove sunarodnjake. Iznio im je dovoljno dokaza da osvjedoči sve koji su iskreno željeli upoznati istinu. Ali mnogi su dopustili da njima zavladaju predrasude i nevjera pa su odbili prihvatiti i najrječitije dokaze. Bojeći se da bi vjera vjernika mogla doći u opasnost stalnim druženjem s ovim protivnicima istine, Pavao se od njih odvojio i učenike okupio u drugo tijelo nastavivši javno podučavati u školi Tirana, poznatog učitelja. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 179,180)

28. siječnja 2023.

Očitovanja Božje sile

“Bog je tako neobična čudesa činio preko Pavlovih ruku da ... su ih bolesti ostavljale a zli duhovi izlazili iz njih” (Djela 19,11.12)

Pavao je vidio da su se pred njim “otvorila velika vrata za rad”, premda je bilo mnogo “protivnika” (1. Korinćanima 16,9). Efez je bio ne samo veličanstven, nego i najizopačeniji od svih azijskih gradova. Njegovim su stanovništvom vladali praznovjerje i osjetilna zadovoljstva. U sjeni njegovih hramova zaklanjali su se svakovrsni kriminalci, a svuda su bujali najniži poroci.

Efez je bio poznato središte obožavanja Artemide. Slava veličanstvenog hrama efeške Artemide bila je poznata u cijeloj Aziji i po svijetu. Zbog svojeg nenadmašnog sjaja hram je bio ponos ne samo grada, nego i cijele zemlje. Prema predaji, kip u hramu pao je s neba. Na njemu su bili ispisani tajanstveni znakovi za koje se vjerovalo da posjeduju veliku moć. Efežani su napisali knjige u kojima su objasnili značenje i opisali uporabu ovih simbola. Među onima koji su se posvetili proučavanju tih skupih knjiga bili su vračari koji su vršili snažan utjecaj na umove praznovjernih štovatelja kipa u hramu.

U radu u Efezu apostol Pavao je dobio posebne znakove božanske naklonosti. Njegove napore pratila je Božja sila i mnogi su ljudi bili izliječeni od tjelesnih bolesti. “Bog je tako neobična čudesa činio preko Pavlovih ruku da su na bolesnike stavljali rupce za znoj ili pregače što bi dotakli njegovo tijelo, pa su ih bolesti ostavljale a zli duhovi izlazili iz njih.” Ova očitovanja nadnaravne sile bila su daleko snažnija od svega što se prije moglo vidjeti u Efezu i bila su takvog karaktera da ih spretnost opsjenara i vraćanje vračara nije moglo oponašati. Budući da su ova čuda bila učinjena u ime Isusa iz Nazareta, narod je imao prigodu vidjeti da je nebeski Bog silniji od vračeva koji su štovali božicu Artemidu. Tako je Gospodin pred samim idolopoklonicima mnogostruko uzvisio svojeg slugu iznad moćnih i omiljenih vračara.

Ali Onaj komu se pokoravaju zli duhovi, i koji je svojim slugama dao vlast nad njima, namjeravao je nanijeti još veću sramotu i poraz onima koji su prezirali i obeščašćivali Njegovo sveto ime. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 180,181)

4. veljače 2023.

Svetost Kristova imena

**“Sve obuze strah, a veličalo se ime Gospodina Isusa.”
(Djela 19,17)**

Vračanje je prema Mojsijevom zakonu bilo zabranjeno uz kaznu smrti, ali s vremena na vrijeme otpali su Židovi to potajno činili. U vrijeme Pavlova posjeta Efezu u gradu su “neki Židovi, koji su naokolo obilazili i zaklinjali zle duhove”, vidjevši čuda koja je Pavao činio, pokušali “nad opsjednutima zvati ime Isusovo”. To je pokušalo “sedam sinova nekoga Skeve, velikoga židovskog svećenika”. Kad su našli ljude opsjednute demonom, oslovili su ih riječima: “Zaklinjem vas Isusom koga Pavao navješćuje! ... Ali im zli duh odvрати: ‘Isusa poznajem, i znam tko je Pavao. A tko ste vi?’ I opsjednuti nasrnu na njih, sve ih nadvlada i toliku silu iskali na njima da goli i izranjeni pobjeغوše iz one kuće.” Time je dan nedvosmisleni dokaz o svetosti Kristova imena i pokazana opasnost kojoj se izlažu oni koji ga zazivaju bez vjere u božansku narav Kristove misije. Zbog toga “sve obuze strah, a veličalo se ime Gospodina Isusa”.

Dotad skrivene činjenice sada su izišle na svjetlo dana. Prihvativši kršćanstvo, neki se vjernici nisu potpuno odrekli praznovjerja. U određenoj mjeri nastavili su se baviti magijom. No sada, osvjedočeni u svoju zabludu, “mnogi su obraćenici dolazili da priznaju i otkriju svoja vračarska djela”. Dobro djelo proširilo se i na neke vračare i mnogi od njih “donosili su knjige te ih spaljivali naočigled sviju. Kad proračunaše njihovu vrijednost, ustanoviše da su vrijedile pedeset tisuća srebrnika. Tako se riječ Gospodnja silno nastavila širiti i pokazivati svoju snagu.”

Spaljivanjem vračarskih knjiga efeški su obraćenici pokazali da se sada gnušaju onoga u čemu su nekad uživali. Magijom su posebno vrijedali Boga i dovodili u opasnost svoje duše; sad su upravo prema magiji pokazali takvo negodovanje. Time su dokazali iskrenost svojeg obraćenja. ... Da su zadržali te knjige, učenici bi se izložili kušnji; da su ih prodali, izložili bi druge kušnji. Oni su se odrekli kraljevstva tame i nisu oklijevali uništiti njegovu moć bez obzira na žrtvu. Tako je istina trijumfirala nad ljudskim predrasudama i ljubavi prema novcu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 181)

11. veljače 2023.

Kristova snaga i pobjeda

“I ne budite sudionici u besplodnim djelima tame, već ih radije razotkrivajte!” (Efežanima 5,11)

Ovim očitovanjem Kristove snage izvojevana je velika pobjeda za kršćanstvo u samoj utvrdi praznovjerja. Glas o onome što se zbilo proširio se dalje nego što je Pavao bio svjestan. Vijesti iz Efeza nadaleko su se prenosile i tako je Kristovo djelo dobilo snažan poticaj. Ovi su prizori ostali ljudima u živom sjećanju dugo nakon što je apostol završio svoje djelo i bili su sredstvo zadobivanja obraćenika za Evanđelje.

Naivno se pretpostavlja da je pogansko praznovjerje nestalo pred civilizacijom dvadesetog stoljeća. Ali Božja riječ i neoborive činjenice pokazuju da se ljudi danas bave vraćanjem kao i u ono vrijeme. Drevni sustav vraćanja u biti je isti kao onaj koji danas poznajemo kao suvremeni spiritizam. Sotona nalazi pristup tisućama umova prikrivajući se pod krinkom pokojnih prijatelja. Sveto pismo izjavljuje da “mrtvi ne znaju ništa” (Propovjednik 9,5). Nestale su njihove misli, njihova ljubav, njihova mržnja. Mrtvi ne komuniciraju sa živima. Ali vjeran svojoj prvobitnoj lukavosti, Sotona se služi ovim sredstvom da stekne nadzor nad umovima.

Pomoću spiritizma mnogi bolesni, ožalošćeni i znatizeljni komuniciraju sa zlim duhovima. Svi koji se to usude, nalaze se na opasnom tlu. Riječ istine pokazuje kako ih Bog gleda. ...

Ono što su bili vračari u pogansko doba, to su danas spiritistički mediji, vidovnjaci i proriceatelji sreće. Mistični glasovi koji su govorili u En Doru i Efezu još uvijek svojim lažljivim riječima zavode ljudske sinove. Kad bi se mogao podići veo ispred naših očiju, vidjeli bismo kako zli anđeli rabe sve svoje umijeće da prevare i unište. Gdje god postoji utjecaj koji ljude navodi da zaborave na Boga, tu Sotona koristi svoju opčaravajuću moć. Kad se ljudi pokore sotonskom utjecaju, njihov um postane zbunjen i duša onečišćena prije nego što toga postanu svjesni. Božji narod danas treba prihvatiti apostolov savjet efeškoj crkvi: “I ne budite sudionici u besplodnim djelima tame, već ih radije razotkrivajte!” (Efežanima 5,11) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 182)

18. veljače 2023.

Anđeli su čuvali Pavla

**“... A vidite i čujete da je ovaj Pavao uvjerio i zaveo mnogo svijeta ne samo u Efezu nego gotovo u svoj Aziji.”
(Djela 19,26)**

Jednom godišnje u Efezu su održavane posebne svečanosti u čast božice Artemide. One su privlačile mnoštvo ljudi iz cijele pokrajine. Tijekom tog razdoblja održavane su priredbe praćene velikom raskoši i sjajem.

Te su svečanosti bile vrijeme kušnje za novopridošlice u vjeri. Društvo vjernika koje se okupljalo u Tiranovoj školi bilo je neskladni ton u zboru svečara pa je bilo izloženo bespoštednom ismijavanju, ruganju i uvredama. Pavlov rad zadao je snažan udarac poganskom bogoslužju; posljedica je bila primjetno opadanje broja prisutnih na pučkoj svečanosti i smanjeno oduševljenje štovatelja. Utjecaj Pavlova nauka nije bio ograničen samo na stvarne obraćenike u vjeru. Mnogi ljudi, koji nisu otvoreno prihvatili novi nauk, postali su toliko prosvijetljeni da su izgubili svako povjerenje u svoje poganske bogove.

Postojao je i drugi razlog nezadovoljstvu. U Efezu je bio razvijen snažan i unosan obrt proizvodnje i prodaje malih svetišta i slika Artemidinog hrama i kipa. Oni koji su se bavili ovim obrtom ustanovili su da im se zarada smanjuje i svi su se složili da ovu nedobrodošlu promjenu treba pripisati Pavlovom djelovanju.

Demetrije, proizvođač srebrnih hramova, sazvao je obrtnike svojeg ceha i rekao: “Ljudi, vi znate da od ovoga posla zavisi naše blagostanje, a vidite i čujete da je ovaj Pavao uvjerio i zaveo mnogo svijeta, ne samo u Efezu nego gotovo u svoj Aziji, tvrdeći da bogovi izrađeni rukama nisu bogovi. Tako postoji pogibao ne samo da naš zanat propadne nego da i hram velike božice Artemide bude smatran za ništa, i da izgubi nešto od svog veličanstva ona koju štuje sva Azija i svekoliki svijet.” Ove su riječi potaknule najgore strasti u ljudima. “Kad to čuše, puni gnjeva počеше vikati: ‘Velika je efeška Artemida!’”

Izvjestaj o ovom govoru brzo se proširio. “I sav se grad uzbuni.” Tražili su Pavla, ali ga nisu mogli naći. Njegova su ga braća, na obavijest o opasnosti, sklonila na sigurno. Bog je poslao svoje anđele da čuvaju Pavla; još nije došlo vrijeme da umre mučeničkom smrću. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 183,184)

25. veljače 2023.

Pobjeda kršćanstva nad zabludom

“Tako se riječ Gospodnja silno nastavila širiti i pokazivati svoju snagu.” (Djela 19,20)

Pavao je i dalje želio braniti istinu pred mnoštvom, ali je konačno odustao zbog poruke upozorenja koju su mu poslali iz kazališta. “Čak i neki azijarsi, prijatelji njegovi, poslaše mu ljude da ga zamole neka se ne pojavljuje u kazalištu.”

Metož u kazalištu stalno je jačao. “Jedni pak vikali jedno, drugi drugo. Skupljeni bijahu zbunjeni, a većina ih nije znala ni zašto su se skupili.” Činjenica da su Pavao i neki od njegovih pratilaca bili židovskog podrijetla potaknula je Židove da se jasno ograde od njega i njegovog rada. Zato su gurali jednog člana iz svoje zajednice da pred narodom iznese stvar. Izabrali su Aleksandra, obrtnika, kotlara, za kojeg će Pavao poslije reći da mu je nanio mnogo zla (2. Timoteju 4,14). Aleksandar je inače bio sposoban čovjek koji se iz sve snage zauzeo da gnjev naroda usmjeri isključivo na Pavla i njegove pratiocce. Ali kad je mnoštvo vidjelo da je Aleksandar Židov, nisu mu dali govoriti, već su “svi u jedan glas” počeli vikati: “Velika je efeška Artemida! Vikali su oko dva sata.”

Konačno su od iscrpljenosti prestali vikati pa je na trenutak nastala tišina. A onda je gradski tajnik zatražio pozornost mnoštva i zahvaljujući svojem položaju dobio riječ. On se narodu obratio na njegovoj razini i pokazao da nema razloga za sadašnji nemir. Pozivao se na njihov razum. ...

Odluka tajnika i drugih časnih službenika u gradu prikazala je narodu Pavla kao čovjeka koji nije kriv ni za kakav nezakoniti čin. Ovo je bila još jedna pobjeda kršćanstva nad zabludom i praznovjerjem. Bog se poslužio visokom gradskom vlašću da opravda svojeg apostola i zauzda nemirnu svjetinu. Pavlovo srce bilo je ispunjeno zahvalnošću Bogu što mu je poštedio život i što kršćanstvo zbog nemira u Efezu nije došlo na zao glas.

“Kad se stiša buna, Pavao dozva k sebi učenike te im dade opomene. Nato se oprostí s njima i otputova u Makedoniju.” Na putu su ga pratila dva vjerna brata iz Efeza, Tihik i Trofim. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 184—186)

4. ožujka 2023.

Gorljivost za djelo Evanđelja

“Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje obrate.” (Djela 17,30)

Tako je završio Pavlov rad u Efezu. Bilo je to razdoblje neumornog rada, mnogih kušnji i duboke tjeskobe. Naučavao je ljude javno i po kućama, savjetujući i opominjući ih uz mnogo suza. Stalno su mu se protivili Židovi koji nisu propuštali nijednu priliku da raspoloženje naroda potaknu protiv njega.

Boreći se s protivljenjem, vršeći s neumornom gorljivošću djelo Evanđelja i čuvajući interese još mlade crkve u vjeri, Pavao je na duši nosio težak teret za sve crkve.

Vijesti o otpadu u nekim crkvama koje je osnovao izazvale su u njemu duboku tugu. Bojao se da bi se njegov trud za njih mogao pokazati uzaludnim. Mnogu je besanu noć proveo u molitvi i ozbiljnom razmišljanju kad bi saznao za metode koje su bile rabljene da se osujeti njegovo djelovanje. Kad je imao priliku i kad je stanje to zahtijevalo, pisao je crkvama koreći ih, savjetujući, opominjući i hrabreći. U ovim se pismima Pavao ne zadržava na svojim nevoljama, ali povremeno nalazimo nagovještaje o njegovom radu i stradanju u Kristovom djelu. Bio je izložen bičevanju i zatvaranju, hladnoći, gladi i žeđi, pogiblima na kopnu i moru, u gradu i pustinji, pogiblima od svojih sunarodnjaka, od pogana, od lažne braće — sve je to trpio radi Evanđelja. Bio je “ocrnjivan”, “vrijedan”, učinjen “kao smeće svijeta”, “u tjeskobi”, “progonjen”, “u svakom pogledu... u nevolji”, “svaki čas izložen pogibli”, “predan smrti zbog Isusa”.

Usred stalne oluje protivljenja, bučenja neprijatelja i napušten od prijatelja, neustrašivi se apostol nije obeshrabrio. Vratio bi pogled na Golgotu i s novim žarom nastavio širiti spoznaju o Raspetome. Jednostavno je koračao putom obilježenim krvlju kojim je prije njega prošao Krist. Nije tražio otpust iz borbe dok ne dođe trenutak da svoje oružje položi pred noge Otkupitelju. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 186)

11. ožujka 2023.

Zajednica s Božjim Sinom

“Vjeran je Bog koji vas je pozvao u zajednicu sa Sinom svojim.” (1. Korinćanima 3,9)

Pavao je prvu poslanicu korintskoj crkvi napisao pri kraju boravka u Efezu. Ni za koga nije osjećao dublje zanimanje ni uložio više neumornog truda nego za vjernike u Korintu. Godinu i pol je radio među njima ukazujući im na razapetog i uskrslog Spasitelja kao jedino sredstvo spasenja; molio ih je da se bezuvjetno oslone na preobražavajuću snagu Njegove milosti. Prije nego što će u crkvenu zajednicu primiti one koji su se opredijelili za kršćanstvo, pazio je da dobiju posebne upute o prednostima i dužnostima kršćanskog vjernika; ozbiljno im je nastojao pomoći da budu vjerni svojem kršćeničkom zavjetu.

Pavao je bio duboko svjestan borbe koju svaka duša mora voditi s oruđima zla koja neprekidno nastoje prevariti i zavesti, pa je neumorno radio na tome da ojača i utvrdi mlade u vjeri. Molio ih je da se potpuno predaju Bogu jer je znao da se duša koja to ne učini nije odrekla grijeha, apetiti i požude još uvijek nastoje njome zagospodariti, a kušnje zbunjuju savjest. Predaja mora biti potpuna. Svaka duša koja je slaba, koja sumnja i koja se bori, a potpuno se preda Gospodinu, dolazi u izravan doticaj s oruđima koja će joj omogućiti da pobijedi. Takvoj je duši Nebo blizu i ona u svakom trenutku kušnje i potrebe ima potporu i pomoć milosrdnih anđela.

Vjernici korintске crkve bili su okruženi idolopoklonstvom i putenošću u najzavodljivijem obliku. Dok je apostol bio s njima, ovi utjecaji nisu imali nikakve moći nad njima. Pavlova čvrsta vjera, žarke molitve i ozbiljne upute, a iznad svega njegov pobožan život, pomogli su im da se radi Krista odreknu sebe i prezru grešna zadovoljstva. Međutim, nakon Pavlova odlaska nastupile su nepovoljne okolnosti; među pšenicom pojavio se korov koji je neprijatelj posijao i on je ubrzo počeo donositi svoj zao plod. To je za korintsku crkvu bilo vrijeme teške kušnje. Apostol više nije bio među njima da ih ohrabri svojom gorljivošću i pomogne im u nastojanju da žive u skladu s Bogom; malo-pomalo postali su nemarni i ravnodušni te dopustili da njima zagospodare tjelesni ukusi i sklonosti. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 187,188)

18. ožujka 2023.

Traženje savjeta od Boga

“Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina Isusa Krista da svi budete složni; da ne bude među vama razdora, već da budete sjedinjeni u istom osjećaju i istoj misli.”
(1. Korinćanima 1,10)

Pavao je kratko pisao crkvi savjetujući vjernike da se ne druže s onim članovima koji ustrajavaju u razuzdanosti; ali mnogi su izopačili apostolove riječi, nadmudrivali se oko njih i nalazili ispriku da odbace njegove upute.

Crkva je Pavlu poslala pismo pitajući za savjet o raznim pitanjima, ali ne govoreći o teškim grijesima koji su postojali među vjernicima. Međutim, Pavao je pod utjecajem Svetog Duha imao snažan dojam da su prikrili pravo stanje crkve i da je ovo pismo pokušaj pisaca da iz njegovih izjava izvuku tvrdnje koje bi mogli uporabiti za svoje ciljeve.

U to vrijeme u Efez su došli članovi Klojina domaćinstva, vrlo cijenjene kršćanske obitelji u Korintu. Pavao se raspitao za stanje u crkvi, a oni su ga obavijestili da crkvu razdiru podjele. Nesloga koja je vladala u vrijeme Apolonova posjeta jako se raširila. Lažni učitelji ohrabrivali su vjernike da prezru Pavlove upute. Bio je izopačen evandeoski nauk i uredbe. Među onima koji su nekoć bili gorljivi zagovornici kršćanskog života stalno su rasli oholost, idolopoklonstvo i putenost.

Kad su mu tako prikazali pravo stanje, Pavao je shvatio da su se obistinile njegove najveće bojazni. Ali zato se nije predao misli da je njegov rad bio neuspješan. U dubokoj “tjeskobi srca” i “s mnogim suzama” potražio je savjet od Boga. Rado bi odmah posjetio Korint kad bi to bilo najmudrije rješenje. Znao je da u sadašnjem stanju vjernici ne bi imali koristi od njegova rada i zato je poslao Tita da pripremi put za njegov kasniji posjet. Zatim je apostol, ostavivši po strani osobne osjećaje zbog puta kojim su krenuli oni koji su svojim ponašanjem pokazali tako strašnu izopačenost, i oslonivši dušu čvrsto na Boga, crkvi u Korintu napisao jedno od svojih najopširnijih, najpočetnijih i najsnažnijih pisama. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 188,189)

25. ožujka 2023.

Vjernici su bogati

“U njemu ste postali bogati u svakom pogledu, u svakoj vrsti govora i znanja — kao što se svjedočanstvo o Kristu učvrstilo među vama — tako da ne oskudijevate nijednom milosti dok čekate objavljivanje Gospodina našega Isusa Krista.” (1. Korinćanima 1,10)

Apostolova velika ljubav prema korintskim vjernicima vidljiva je u njegovom nježnom pozdravu crkvi. Podsjetio ih je na iskustvo kad su se odvratili od idolopoklonstva i obratili štovanju pravoga Boga. Podsjetio ih je na darove koje su primili od Svetog Duha i pokazao im kako su mogli stalno napredovati u kršćanskom životu dok ne postignu Kristovu čistoću i svetost. ...

Pavao je otvoreno govorio o neslozi koja se pojavila u korintskoj crkvi i pozvao vjernike da se prestanu svadati. “Zaklinjem vas, braćo,” pisao je, “imenom Gospodina Isusa Krista da svi budete složni; da ne bude među vama razdora, već da budete sjedinjeni u istom osjećaju i istoj misli.” ...

Pavao je bio apostol nadahnut od Boga. Istine koje je podučavao primio je otkrivenjem, ali mu Gospodin nije uvijek izravno otkrio stanje svojeg naroda. U ovom slučaju oni koji su bili zainteresirani za napredak crkve u Korintu, koji su vidjeli kako se u nju uvlači zlo, izvijestili su o tome apostola pa je on, zahvaljujući božanskoj objavi koju je dobio prije, mogao prosuditi o karakteru ovih događaja. Bez obzira na činjenicu da mu Gospodin nije dao novo otkrivenje za ovo posebno vrijeme, oni koji su stvarno težili za svjetlom prihvatili su njegovu poruku kao izraz Kristovih misli. Gospodin mu je pokazao teškoće i opasnosti koje će se pojaviti u Crkvi pa kako su se ta zla pojavljivala, apostol je prepoznavao njihovo značenje. Bio je postavljen da brani Crkvu. Trebao je bdjeti nad dušama kao onaj koji mora položiti račun Bogu. Zar nije bilo dosljedno i ispravno od njega da obrati pozornost na izvještaje o anarhiji i podjelama među njima? Svakako; a ukor koji im je poslao nesumnjivo je bio napisan pod nadahnućem Božjeg Duha kao i sve ostale njegove poslanice. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 189,190)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com